

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND VIETNAM

Jaargang 45 nummer 1 maart 2015

Onze vraag aan u

Que Sera Sera is een wereldberoemd lied, gezongen door Doris Day in de jaren 50. Niet alleen door het mooie ritme, maar vooral door de betekenis ervan, hou ik erg van dit lied. Que sera sera, what ever will be, will be. The future is not ours to see, que sera sera ... Ik denk vaak aan dit lied als ik families bezoek waarvan een van de kinderen gehandicapt is. Steeds weer stellen ze mij de vraag "Hoe zal het worden?" Dit lied en deze vraag inspireerden mij om dit verhaal voor u op te schrijven

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

QUE Sera Sera

In dit nummer:

Terugblik 2014: een jaar met veel extra steun van u allen

Têt komt, de lente komt

Zingen voor het goede doel

Schenken en nalaten aan het Medisch

Comité Nederland-Vietnam

"Onze droom is werkelijkheid geworden!"

Terugblik 2014: een jaar met veel extra steun van u allen

Voorjaarsactie: 'Noodkreet uit Vietnam: problemen rondom zwangerschap en bevalling'

Een actie voor de mensen in de afgelegen gebieden in Centraal-Vietnam waar de zorg voor moeder en kind nog veel te wensen over laat. De provincie heeft het MCNV gevraagd om trainingen voor gezondheidswerkers te ontwikkelen in de begeleiding van zwangere vrouwen en in het omgaan met seksongelijkheid. Inmiddels is het project in volle gang. De actie heeft een bedrag van €40.000 opgeleverd.

Al ruim 4 decennia heeft MCNV altijd kunnen rekenen op duizenden particuliere donateurs in Nederland die regelmatig en royaal doneren. Deze donaties zorgen ervoor dat wij de programma's en activiteiten langere tijd en op verschillende manieren kunnen ondersteunen en juist deze structurele- en veelzijdige aanpak leidt tot een wezenlijke verandering voor de families in Vietnam en Laos die een extra steuntje in de rug hard nodig hebben.

In 2014 hebben wij u gevraagd om een aantal specifieke projecten te ondersteunen. Om u een idee te geven. We stuurden onze 6.500 donateurs vier keer een nieuwsbrief met het verzoek om een donatie voor een specifiek project (hieronder genoemd). Op iedere actie reageerde 18% van u met een gift. De gemiddelde gift lag tussen de €31 en €35. In totaal hebben de 4 acties €152.000 opgeleverd, een prachtig resultaat!

Wij realiseren ons dat onze inspanning op het gebied van fondsenwerving ook in Vietnam en Laos ingezet moet worden en daar zijn we al een aantal jaren mee bezig. Overigens met succes -zoals u ook in deze nieuwsbrief kunt lezen in het artikel 'Zingen voor het goede doel'-, maar nog op kleine schaal. In 2015 en de komende jaren zullen wij dit beleid voortzetten in de hoop het maatschappelijk draagvlak in Vietnam te versterken en de meer draagkrachtige Vietnamezen te vragen om de families in hun eigen provincie te steunen. Een belangrijke en interessante ontwikkeling.

Naast de inkomsten uit bovenstaande acties heeft u ook in 2014 weer gul gegeven via periodieke overboekingen, incassomachtigingen en spontane donaties. Veel dank voor uw trouwe steun en betrokkenheid! ◀

Zomeractie '40 jaar samenwerking MCNV en Quang Tri'

Vietnam is een land in ontwikkeling dat wordt meegetrokken in de vaart der volkeren. Maar dat geldt niet voor iedereen. Vooral mensen met een handicap (veelal als gevolg van de oorlog), vrouwen en mensen van etnische komaf hebben het moeilijk. In de provincie Quang Tri willen wij ons ook de komende jaren blijven inzetten. Deze actie leverde € 34.000 op, een prachtig bedrag waarmee veel gedaan kan worden!

Najaarsactie: 'Alsof ik een nieuwe dochter heb...'

In 2012 startte het MCNV samen met Global Initiative on Psychiatry (GIP) in drie gemeenten in Quang Tri een programma ter verbetering van de gezondheid van mensen met een psychische ziekte. De resultaten zijn hoopvol en voor veel families is het leven aanzienlijk verbeterd. Voor uitbreiding van het programma naar nabijgelegen gemeenten vroegen wij ons te steunen, specifiek voor de 500 mensen die op de wachtlijst staan om hulp te krijgen. Uw respons was heel fijn, in totaal heeft u €41.190 gegeven. Een fantastisch resultaat!

Kerstactie: 'Onvermoede kwaliteiten'

U heeft gezamenlijk € 36.460 gegeven voor deze actie. In de zuidelijke provincie Phu Yen wonen ruim 13.500 mensen met een handicap. Bijna 4000 van hen zijn kinderen. Ondanks inspanningen van de regering en ondersteuning door maatschappelijke organisaties gaat meer dan de helft van hen nog steeds niet naar school. Voor 2000 kinderen hebben wij u om een extra donatie gevraagd, zodat deze kinderen naar school kunnen. Onderwijs als voorwaarde voor een meer zelfstandige toekomst, ook voor de mensen met een handicap!

Têt komt, de lente komt

van onze collega

de traditie van Têt is diep geworteld

Op 19 februari vierden de Vietnamezen Têt, Nieuwjaar, het Jaar van de Geit. In Vietnam staat Tet voor het begin van de lente, “Têt komt, de lente komt” is een populaire uitdrukking die jong en oud kent.

Vietnamezen geloven dat Têt komt wanneer de aarde klaar is om een nieuwe ronde te maken door de 4 seizoenen. Têt komt wanneer het drukke oogstseizoen klaar is, wanneer het tijd is voor waardering, viering en aanbidding. De tijd vliegt voorbij en dingen veranderen continu, maar de traditie van Têt is diep geworteld in de hoofden en harten van Vietnamezen, zowel bij de levenden als bij de doden.

In mijn herinnering was het Têt toen de hemel was bedekt met nevel en het begon te miezeren. Mijn moeder stond heel vroeg in de ochtend op, het was nog koud en donker. Ze ging op de fiets naar de markt om vers en goedkoop eten te kopen. Ze moest vroeg op pad gaan omdat ze bang was dat er te weinig te koop was, eten was heel schaars in de jaren '80.

Toen mijn moeder van de markt terugkwam was het voorjaar! De zon kwam op en op tafel stond de groene taart, witte kleefrijst en de traditionele vierkante cakejes gevuld met geel groene bonenpasta. Ik herinner me mijn blijdschap nog zo goed.

Iedere familie maakte voor Têt de speciale groene taarten. Het is een onmisbare lekkernij die in heel Vietnam gegeten wordt. Mijn moeder bereidde rijst, vlees en groene bonen. Mijn broer, zus en ik zaten rond de tafel, wachtend op mijn vader tot hij klaar was met het verpakken van de groene taarten in bananenbladeren.

De dagen voor Têt poetste mijn moeder ons huis dat het een lieve lust was. Dat hoort bij de traditie, alles moet brandschoon zijn zodat het Nieuwe Jaar goed kan beginnen. We versierden ons huis met speciale spul-tjes die mijn moeder zo goed bewaarde het hele jaar. Het meest bijzonder waren de theepot en theekopjes, een grote olielamp en een prachtige rode doek met afbeeldingen van bloemen en pauwen. De rode doek hoorde zó bij die tijd, toen ik als kind met mijn familie

Têt vierde. En het was dan ook een grote verrassing toen ik vijf jaar geleden eenzelfde rode doek zag liggen in een café in hartje Hanoi. Tijden veranderen, dingen gaan voorbij, maar de waardevolle herinneringen aan Têt en het rode doek blijven altijd bestaan. ◀

Que sera sera

We kunnen de handicaps niet veranderen,

Que Sera Sera is een wereldberoemd lied, gezongen door Doris Day in de jaren 50. Niet alleen door het mooie ritme, maar vooral door de betekenis ervan, hou ik erg van dit lied. Que sera sera, what ever will be, will be. The future is not ours to see, que sera sera ... Ik denk vaak aan dit lied als ik families bezoek waarvan een van de kinderen gehandicapt is. Steeds weer stellen ze mij de vraag "Hoe zal het worden?" Dit lied en deze vraag inspireerden mij om dit verhaal voor u op te schrijven

Als vader van drie gezonde kinderen vraag ik me zo nu en dan af hoe het later met ze zal gaan, hoe het leven er uit zal zien als ik en mijn vrouw er niet meer zijn. Hebben ze werk, voldoende inkomen, gezonde kinderen? Hele normale vragen die alle ouders zich zo nu en dan stellen. Voor ouders van kinderen met een ernstige handicap is dit heel anders, want wie zorgt er voor ze als beide ouders er niet meer zijn?

"Mijn man is 70 en ik ben 63. We zijn beide gezond, maar we worden ouder en maken ons zorgen over onze twee zonen. Als wij er niet meer zijn, wie zal er dan voor hen zorgen?" Twee zwaar gehandicapte zonen liggen op bed, beiden niet in staat om te praten, te lopen of zelfstandig te eten. Ze zijn volledig afhankelijk van hun ouders die hen 24 uur per dag verzorgen.

Agent Orange

Nguyen Van Loc was soldaat in de Vietnamoorlog en raakte –zo bleek pas veel later– besmet met het dioxine bevattende ontbladeringsmiddel Agent Orange. Na de oorlog in 1975 kwam hij terug in zijn geboortedorp in de gemeente Cam Lo. Hij trouwde met Nguyen Thi Mit en in 1985 kregen ze twee zonen, Lan en Truong. Vlak na de geboorte bleek er van alles mis te zijn, de jongens ontwikkelden zich niet zoals verwacht en in het provinciale ziekenhuis werd vastgesteld dat de ernstige handicaps het gevolg waren van dioxine. De jaren die volgden waren pijnlijk en heel moeizaam, iedere dag weer een strijd om het hoofd boven water te houden en Lan en Truong zo goed mogelijk te verzorgen. Hun leven van de afgelopen 30 jaar valt niet in woorden te vatten, hoe pijnlijk het leven van de familie was en nog altijd is.

Vervuiling van de bodem

Maar niet alleen ex-soldaten zijn het slachtoffer. Veel meer families zijn getroffen doordat in de grond (te) hoge concentraties dioxine zit waardoor het drinkwater, maar ook de rijst en andere gewassen die hier verbouwd worden een gevaar vormen voor de gezondheid. Ook nu nog –4 decennia na het einde van de oorlog– worden baby's met zware handicaps geboren als gevolg van de dioxine.

Toekomst van de kinderen

Waar de grote zorg nu ligt is de toekomst van de jongens. Wat als Loc en Mit er niet meer zijn, wie zorgt dan voor ze en redden ze het zonder de vertrouwde zorg van hun ouders? Deze gedachte maakt hen somber en wanhopig.

Het verhaal van deze familie staat niet op zichzelf. In de dorpen in de gemeente Cam Lo wonen veel Agent Orange slachtoffers. In totaal zijn er 285 zwaar gehandicapten (op een bevolking van 5891), in een situatie die vergelijkbaar is met die van Lan en Truong.

2 lokale revalidatiecentra voor de 285 zwaar gehandicapte kinderen

Korte termijn

Het MCNV wil deze ouders helpen om een antwoord op de vraag “hoe zal het worden?” te geven. Om de toekomst van deze kinderen veilig te stellen. Daarom willen we op korte termijn twee lokale revalidatiecentra inrichten en de diensten en voorzieningen in het

centrum verbeteren. Het plan is om ouders iedere week en om de beurt met hun kind(eren) naar het revalidatiecentrum te laten komen, voor revalidatieoefeningen en adviezen. Maar ook heel belangrijk is het dat de ouders die thuis blijven even ‘verlost’ zijn van de intensieve zorg, een dagje rust krijgen en zich kunnen richten op andere dingen. Het mes snijdt dus aan twee kanten en dat is heel belangrijk. In het centrum krijgen de ouders en de kinderen middagen zodat ook voeding extra aandacht krijgt. Ook moet thuiszorg gepromoot worden en uitgevoerd in nauwe samenwerking met de dorpsgezondheidswerkers. Zij bezoeken de ouders thuis om te helpen met de zorg voor de kinderen en hen voor te bereiden op de toekomst wanneer hun ouders er niet meer zijn.

Lange termijn

Op langere termijn kunnen deze (en andere) revalidatiecentra verder ontwikkeld worden, hopelijk met steun van de Vietnamese overheid en andere Vietnamese partners. Om dit te realiseren is een lange adem nodig, met veel inspanningen op het gebied van lobby en een pleidooi (advocacy) voor de toekomst van deze kinderen. Daar ligt onze focus en daar maakt het MCNV zich sterk voor! ◀

“Als wij er niet meer zijn, wie zal er dan voor hen zorgen?”

Onze vraag aan u

Que sera sera

Wij vragen u om ons (extra) te steunen zodat we de twee gezondheidscentra kunnen inrichten met spullen zoals spelletjes en educatief materiaal, maar ook stoelen, bedden en kookspullen als pannen en borden zodat er een huislijke situatie gecreëerd kan worden en de kinderen kunnen wennen aan een andere omgeving en zorg. Het realiseren van dit project zal 2 jaar duren en de totale kosten bedragen € 40.000. We kunnen de handicaps niet veranderen, maar wel de leefomstandigheden nu én in de toekomst. Que sera sera: dat moet het worden!

Wij willen onze ambitie en deze wens graag met u delen en wij hopen dat u ons wilt steunen met een extra donatie. Dat zou geweldig zijn!

Zingen voor het goede doel

Maatschappelijke organisaties en middelen mobiliseren: een belangrijke stap vooruit

Ho Chi Minh-stad, 7 februari 2015: een speciale avond met muziek en zang om aandacht te vragen voor mensen met een handicap én door hen zelf georganiseerd. Organisaties van Gehandicapten uit Ho Chi Minh-stad en uit de provincie Quang Tri werken samen, met –vanaf de zijlijn– steun van het MCNV.

Meer dan 150 gasten hebben genoten van de muziekoptredens en doneerden gezamenlijk een bedrag van € 3500. Twaalf bekende zangers geboren in Quang Tri, maar tegenwoordig woonachtig in Ho Chi Minh-stad, traden belangeloos op. De bereidheid om aan deze avond mee te werken is heel betekenisvol en geeft aan dat langzaam maar meer mensen zich het lot van anderen aantrekken.

Het was de eerste keer dat de Gehandicapten Organisatie uit Quang Tri zelf een fondsenwervende actie buiten de eigen provincie heeft georganiseerd. Het toonde de vastberadenheid en ook de moed van de Gehandicapten Organisatie om fondsen te mobiliseren.

Volgens de heer Phung Xuan Quy, voorzitter van Quang Tri, “zijn er momenteel ongeveer 37.000 mensen met een handicap in de provincie Quang Tri. Veel van hen zijn geleidelijk verlost van hun minderwaardigheidscomplex en voelen zich meer en meer gesterkt door

de behaalde successen in hun leven. Maar er zijn er ook nog (te) veel die worstelen met hun handicap en het gebrek aan maatschappelijke acceptatie. En juist door deze laatste groep zijn wij geïnspireerd om deze campagne te lanceren, uiteraard in nauwe samenwerking met de Gehandicapten Organisatie in Ho Chi Minh-stad.”

Deze fondsenwervende actie is een klein, maar een belangrijk voorbeeld om te laten zien dat de lokale gemeenschap zich meer en meer bewust is van het belang van het mobiliseren van mensen en hulpbronnen voor de mensen die dat steuntje in de rug (nu nog) nodig hebben. De Vereniging van Dorpsgezondswerkers in Quang Tri zorgde voor extra inkomsten door –samen met het MCNV– deel te nemen aan een ‘advies-missie’ in 2014. Lokale partners van de Verenigde Naties (UNFPA) in Vietnam werden wegwijs gemaakt in het gebruik van

vernieuwende communicatie methoden voor gezondheid- en gender projecten.

Deze bescheiden prestatie in Ho Chi Minh-stad sluit goed aan bij MCNV’s strategie voor de toekomst. De komende jaren zal er meer aandacht zijn voor het versterken van kennis en kunde van belangengroeperingen, maar ook meer aandacht voor het werven van lokale fondsen door hen zelf. Dat staat hoog op de agenda. Vietnam staat inmiddels niet meer op de lijst van landen die structurele buitenlandse hulp krijgen voor gezondheidsprogramma’s. Maar de behoeften van arme gemeenschappen en kansarme groepen zijn nog steeds enorm. Hoe sterker de belangenorganisaties zijn, hoe meer kans dat structurele en succesvolle veranderingen plaatsvinden.

Een nieuwe uitdaging die wij graag aangaan! ◀

Etalage

In ieder magazine bieden wij u een aantal producten uit Vietnam aan. Zoekt u een exclusief of origineel cadeautje dan kunt u dit heel eenvoudig bestellen.

Zijden lakenzakken

1 persoons. Ideaal voor op reis!

Kleur: zachtgeel/licht blauw

Afmeting 197 x 95 cm

€21,- (inclusief verzendkosten)

Mooie kleurige sjaal in verschillende kleuren

kan voor zowel dames als heren

Prijs: € 7,95 (inclusief verzendkosten)

Nieuw in onze webwinkel: warme pantoffels

De pantoffels zijn van goede kwaliteit, door vrouwen gemaakt en verkocht in Hanoi, onder goede omstandigheden en voor een eerlijke prijs. Ze zijn wasbaar op lage temperatuur in de wasmachine. Verkrijgbaar in 2 kleuren: zwart en aubergine, verkrijgbaar in twee maten 39 en 40

De pantoffels worden ook in het MCNV kantoor in Hanoi verkocht. Voor ieder verkocht paar wordt een paar schoenen gekocht voor de kinderen in de provincie Quang Tri en Cao Bang.

Prijs: € 6,50 (inclusief verzendkosten)

Bestellen kan door:

overmaking van het bedrag op

NL07INGB0001706415 f.n.v. Medisch Comité Nederland-Vietnam, o.v.v. artikel, kleur (voorkeur) en aantal.

U ontvangt de bestelling binnen twee weken na overmaking van het betreffende bedrag.

De opbrengst komt ten goede aan onze projecten.

Kijk in de webwinkel van www.mcnv.org voor meer artikelen uit Vietnam

MCNV
SINCE 1968

Schenken en nalaten

aan het Medisch Comité Nederland-Vietnam

Uw steun is van grote waarde

Het MCNV betreft de meest kwetsbare mensen bij de plannen om de gezondheid- en leefsituatie te verbeteren. Uw steun is hierbij van grote waarde. Ik vraag u ons te blijven steunen, nu specifiek voor de mensen in verschillende provincies in Vietnam en Laos die onze steun hard nodig hebben. U steunt ons op een manier en in een vorm die het beste bij u past. Eén van de minder bekende mogelijkheden is het opnemen van het MCNV in uw testament. Deze mogelijkheid brengen wij graag onder uw aandacht.

Indien u informatie wenst over het opnemen van het MCNV in uw testament of over de afwikkeling van een nalatenschap waarin het MCNV is opgenomen, neemt u dan contact met ons op.

Door het MCNV op te nemen in uw testament draagt u zelfs na uw overlijden bij aan een betere toekomst voor de mensen in Vietnam en Laos. ◀

Karin Vlug, Communicatie en Fondsenwerving
kv@mcnv.nl of tel: 06-46296234

“Onze droom is werkelijkheid geworden!”

Hogere Medische School is nu Medisch College

bouw Hogere Medische School, rechts MCNV kantoor Dong Ha

Ik ben blij u te vertellen dat de Hogere Medische School (SMS) begin februari de universitaire status van ‘Medisch College’ heeft gekregen. Dat is een bijzondere waardering voor de provincie Quang Tri, maar ook voor ons allen hier op kantoor in Dong Ha en zeker ook voor u als onze donateurs!

U heeft onze provincie vanaf het prille begin –ten tijde van de oorlog- gesteund met donaties voor het Holland Ziekenhuis, het enige ziekenhuis in de wijde omgeving waar medische zorg gegeven werd. En u bent ons blijven steunen, ook toen wij u in 2004 vroegen om de Hogere Medische School te realiseren. En nu –na tien jaar investeren in goed onderwijs– hebben wij voldaan aan alle voorwaarden en is onze droom werkelijkheid geworden, een geweldig resultaat! Paramedische studenten –laboranten, verpleegkundigen, vroedvrouwen en apothekers-assistenten– kunnen in de nabije toekomst een universitair diploma halen. Als gediplomeerde kunnen zij een belangrijke bijdrage leveren aan de verdere ontwikkeling van de medische zorg in Quang Tri en andere provincies in Vietnam.

Van nu af aan wordt de duur van de opleidingen minimaal drie jaar, en zal aan het onderwijs hogere eisen worden gesteld.

Die eisen worden in nauwe samenwerking met andere universiteiten geformuleerd. Wij zijn blij dat onze expertise en netwerk ertoe geleid hebben dat het paramedische onderwijs op nationale schaal op de kaart is gezet! ◀

Met vriendelijke groeten uit Dong Ha!

deel van het oude Holland ziekenhuis

vroedvrouwen in opleiding

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven wegens hulpverlening aan Vietnam:

Naam.....Reg. nr.....

Adres.....

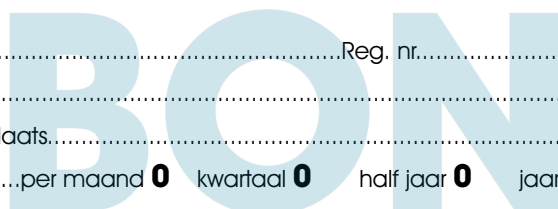
Postcode en plaats.....

Bedrag €.....,per maand 0 kwartaal 0 half jaar 0 jaar 0

van IBAN rekening.....

datum.....Handtekening.....

Stuur deze bon naar MCNV, Weteringschans 32, 1017SH, Amsterdam

Colofon

Het MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam. Het legt verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam.

Giften

Het gironummer voor giften aan het Medisch Comité Nederland-Vietnam is **NL16INGB0001090400**

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Saskia Stevens, Ab Stokvis, Karin Vlug (eindredactie).

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

